

Zondag 22 december: AdventsZangDienst

Bijbellezing: Filippensen 2, 1-11

⁵Laat onder u de gezindheid heersen die Christus
Jezus had.

⁶Hij die de gestalte van God had, hield zijn gelijkheid
aan God niet vast, ⁷maar deed er afstand van.

Hij nam de gestalte aan van een slaaf
en werd gelijk aan een mens.

En als mens verschenen, ⁸heeft hij zich vernederd
en werd gehoorzaam tot in de dood –
de dood aan het kruis.

De meesten van ons zouden in deze dagen wel een kerstkaart, of meerdere kerstkaarsen hebben ontvangen, denk ik. Sommige kerstkaarten zeggen je niet zoveel. Ze zijn van die of die organisatie waar je elk jaar aan doneert en die hun kaarten aan heel hun adresbestand hebben gestuurd. Of ze zijn van die mensen die je eigenlijk nooit spreekt, maar die heel de buurt een kerstkaart sturen. Andere kaarten raken je meer. Bijvoorbeeld die kaart van iemand van wie je het niet had verwacht. En er zijn ook van die kaarten waar je gewoon heel erg blij mee bent. Je pakt zo'n kaart vanaf de deurmat en je leest op de envelop aan het handschrift al af van wie die is... dat stemt je alvast goed... En als je de envelop opent, word je nog meer blij omdat er een waar kunstwerkje uit komt. Wat een mooie kaart! ... En als je de kaart zelf dan opent, dan word je ook nog eens verrast door een prachtige tekst. Wat raak! Stap voor stap werd je gelukkiger van deze kaart en je zet de kaart uiteindelijk op een ereplaatsje. Zo'n kaart zegt echt iets over de afzender!

Zo kan het gaan. Waarom ik dit zo uitgebreid vertel, is omdat Paulus precies op deze manier schrijft over de Heere Jezus. Stap voor stap neemt hij je mee en wordt je verwondering alsmat groter..., stap voor stap word je *nog* meer verrast, nog meer blij en dankbaar richting 'de Afzender'. Ik neem je even mee in die stappen:

Paulus begint met te vertellen vanuit hemels perspectief. Paulus zegt: *Jezus had de gestalte van God*. Jezus is God. God de Vader, Zoon en Heilige Geest in al Zijn ondoorgrondelijkheid. God, de drie-enige God in al Zijn majesteit en heerlijkheid. God Die is en Die was en Die zal zijn. De onuitputtelijke Bron van liefde en kracht. Daarover hebben wij het, als wij het over Jezus hebben.

Maar Jezus, *Die de gestalte van God had, deed afstand van al die majesteit en heerlijkheid*. Hij deed afstand van die macht en verhevenheid. Jezus is en was God en zal dat altijd zijn, maar Hij is niet zoals die goden waar men

in de tijd van de Bijbel in geloofde en waar de mensen in Filippi allemaal verhalen van kenden. Die Griekse en Romeinse goden, dat waren goden die streden om wie de meeste macht had, wie de hoogste god was... Het waren goden die alles in het werk stelden om hun goddelijkheid te beschermen en voor zichzelf te houden. Nee, Jezus is anders. Totaal anders. Jezus heeft niet krampachtig alle goddelijkheid en eer voor Zich gehouden, maar heeft er afstand van gedaan. Het staat er in het letterlijk Grieks nog mooier: Hij heeft Zich 'ontledigd', leeg gemaakt. Leeggegoten, zoals een kruik water over een heel dorre en droge grond. Onvoorstelbaar...

Maar Paulus vertelt verder, volgende stap: *Hij (Jezus) nam de gestalte aan van een slaaf en werd gelijk aan een mens*. Ziet je het contrast? Niet de gestalte van God, maar de gestalte van een mens wordt zichtbaar. Jezus, God boven alles, wordt een mens. Kerstfeest. Hij nam de gestalte aan van een slaaf, een knecht. Gelegd in een kribbe. Een uiterst nederige gestalte..., nu daarover gaat de volgende stap. Wij dalen steeds dieper af: *Hij heeft Zichzelf vernederd*. Kerst was nog maar het begin. De weg is nog dieper gegaan. Het 'omdat er voor Hem geen plaats was' werd een steeds diepere werkelijkheid: de mensen aanbaden Hem en verfoeiden Hem. De mensen volgden Hem en lieten Hem in de steek. De mensen genoten van Hem en... doodden Hem. Dat is de volgende stap in de diepte: Hij werd gehoorzaam tot in de dood. Hij die de gestalte van God had, laat Zich door mensen veroordelen. Ter dood veroordelen. ... Ja, *de dood van het kruis*, zo eindigt Paulus. De meest vernederende en uiterst pijnlijke dood...

Stap voor stap de diepte in... In de oude geloofsleer worden dit de 'trappen van Christus' vernedering genoemd. Het prachtige Kerstfeest waar wij dagen mee druk zijn, is daarbij slechts één stap op die trap naar beneden..., die weg richting de diepste diepte. Vanuit de hemel tot in de diepste afgrond...

Maar ik had het in het begin toch over het openen van een mooie Kerstkaart waar je bij elke stap steeds gelukkiger werd? Nu, dit is het ook: bij elke stap die je Jezus ziet maken, raak je nog meer verwonderd over Wie Hij is. Op deze treden zie je stap voor stap Wie God ten diepste is. Steeds menselijker en nietiger..., maar ook steeds meer Goddelijke werkelijkheid. Jezus is God Die heel bewust, stap voor stap, voor ons de diepte inging. God Die Zichzelf heeft uitgegoten. De hemel bleef niet veilig dicht, de hemeldeuren werden opgegooid... God goot Zichzelf leeg. Hij gaf Zichzelf weg. ... Elke vergelijking gaat hier mank. Vanuit Zijn heerlijkheid midden in deze aardse werkelijkheid. God oneindig groot mens zoals wij. Mijn leven met al zijn onopgeloste vragen en ingewikkeldheden en donkere plekken werd Zijn leven. Van geboorte tot sterven. Ja, van de kribbe tot het kruis.

Als wij nu straks op een van die treden blijven stilstaan met het Kerstfeest, blijf dan niet hangen bij die lichtjes, sterretjes, gezelligheid en kerstkransjes... Geniet ervan hoor(!), maar kijk wel even verder de trap af... de diepte in... Dan gaat het je toch duizelen? ... Maar dan begrijp je wat de echte betekenis is van Kerst.

Kerst is slechts een van de treden geweest die Jezus is afgegaan om jou en mij te redden. Hoe dieper wij afdalen..., hoe donkerder het wordt..., maar hoe meer wij ontdekken Wie God is. Kan je iets begrijpen van deze God? Ik niet. Hoe langer ik erover nadenk, hoe minder ik ervan begrijp.

Maar nu nog iets...

Paulus zet deze ontstellende werkelijkheid van de treden die Jezus is gegaan... tegenover het gemeentelven van de gemeenteleden in Filippi. Ik laat voor nu even heel de context achterwege van deze gemeente, ik blijf even bij de oproep die Paulus aan de gemeente doet: *²maak mij dan volmaakt gelukkig door eensgezind te zijn, één in liefde, één in streven, één van geest. ³Handel niet uit geldingsdrang of eigenwaan, maar acht in alle bescheidenheid de ander belangrijker dan uzelf. ⁴Heb niet alleen uw eigen belangen voor ogen, maar ook die van de ander.*

Eén in liefde, één in sterven, één van geest. Samen je richten op God. Samen God eren. Samen de samenleving dienen. Niet beginnen bij je eigen behoeften en wat jij graag zou willen ontvangen. Kijken en vragen wat de ander nodig heeft. Ook bereid zijn om te willen leren van een ander, om te groeien door wat een ander je meegeeft of teruggeeft. Een bescheiden opstelling innemen. Samen zijn wij verantwoordelijk met en voor elkaar, want wij zijn aan elkaar gegeven. Laat dat je gezindheid, laat dat je drive zijn, zegt Paulus. Laat dat je gezindheid, je motivatie zijn, je drive.. zoals Christus. En vervolgens benoemt Paulus die treden waarlangs Christus is afgedaald, steeds dieper... om ons te redden.

Wat ga jij doen met Kerst? Blijf je op die trede van Kerst staan: Jezus Die de Gestalte van God had en mens is geworden? Prachtig om daarover te zingen: 'Heilig Kind, hulpeloos kind, dat zo trouw zondaars mint. Ook voor Mij hebt G'uw rijkdom ontzegd'... Of ben je bereid om ook die andere stappen met Jezus te gaan maken? Ben je bereid om ook die weg met Jezus gaan om jezelf te geven, jezelf te verliezen, in liefde en gehoorzaamheid aan God, in liefde en ontferming voor de ander?

Paulus haakt aan bij de Kerstgeschiedenis om ons te laten zien wat het betekent om samen gemeente te zijn. Om volgeling van Jezus te zijn. Met alle pijn en overgave die daarbij komt kijken. Maar... die donkere diepte is niet het einde, zo vertelt Paulus: Jezus is opgestaan! Jezus is verheerlijkt! Jezus is nu de Koning der koningen, aan Hem alle eer! Na de treden van vernedering volgen allemaal treden van verhoging. Ga

dus maar in vertrouwen achter Jezus aan. Onderweg naar Kerst... en daarna naar Pasen... maak stappen, geef jezelf voor de ander, kom los van jezelf... want God zal je vasthouden door de diepte heen. En straks mag je dan delen in Zijn heerlijkheid. Dan zullen de engelen weer zingen: ere zij God en vrede op aarde! Dan zal je werkelijk mogen ervaren Wie Diegene is Die je op die treden omlaag steeds meer hebt mogen leren kennen. Dan zal je mogen genieten van die heerlijkheid die Jezus had, toen het Kerstfeest nog moest komen.

